

F szerkesztőség:

Kényes utca 175.

Kiadóhivatal:

Salétrom-utca 1189.

Nagy M. Könyvnyomda

Hova az előfizetési és
hirdetési díjak küldendőek

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP.

Maj. le. i. heten... nt két-
szer, vasárnap és csütör-
tökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr —
Félévre ... 2 frt 50 kr. —
Negyedévre 1 frt 25 kr. —
Egyes szám ára 5 kr. —

Hirdetések felvételnek: Bécsben J. Danneberg I. Wolzeile 19. M. Dukcs I. Wolzeile 6—8. Budapest: Goldberger A. V. Váci-utca 9., Schwarz Gyula Váci-utca 11., Eckstein Bernát fürdő-utca 4., Haasenstein és Vojler (Jaulus Gyula) Dorottya-utca 1. a Blockner J. IV. Sütő-utca; Fischer J. D. IV. Hatvani-utca 1., Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda. Granátos-utca Tenczer Gyula Szerecsen-utca 7., Misrachy E. V. Akadémia-utca 6. alatti hirdetési irodájában és helyben a kiadóhivatalban.

Jegyzői tanfolyam.

Mi sem bizonyítja jobban a kormány azon komoly szándékát, hogy a közigazgatást a mai viszonyokhoz megfelelően akarja rendezni és hogy ezen szándéka valóítására az egyedül helyes utat és módot vette kiindulási alapul, — mint azon tény, hogy a közigazgatás alapelemét a községek rendezését vette kiindulási pontul, mikor első sorban a községi jegyzők részére tanfolyamot szervez.

Ha lehetnek a nézetek eltérők azon tekintetben, hogy államosítani kell-e a közigazgatást, vagy sem, lehet-e a mai rendszer mellett is jó közigazgatást létesíteni avagy nem, azon nézetben nincs eltérés, hogy a közigazgatás alapját csak az állásuknak minden tekintetben megfelelő községi jegyzők képezhetik.

A ki ismerős azon hatáskörrel, melyet a községi jegyző betölt, a ki tudja azt, mily fontos teendők teljesítése képezi az önkormányzat és állami adminisztráció ágazatában a községi jegyző teendőit, be fogja ismerni azt, hogy ily fontos állás betöltésére szak-képzettség, magasabb fokú elméleti és gyakorlati téren nyert kiképzetés szükséges, melynek bírása nélkül ki-töltheti ugyan a lajstromokat, de sohasem lesz alapköve a községi kö-zigazgatásnak, sohasem fogja megvaló-sítani azon intencziókat, a melyek, által lehet csupán hasznossá és di-szessé tenni a törvény által reá ru-házott, de öntudatos működése nél-kül, eredmény nélkül maradó oly szép hivatást.

Nem szándékozunk ezen kijelen-tésünk által legkevésbé sem kétségbe vonni azt, hogy a mai jegyzői kar nagy-

része megfelel mindazon feltételeknek melyeket a reájuk helyezendő sokol-dalu kötelességek teljesítése tőlük megkövetel és hogy tapasztalatai téren szerzett ismereteik képessé teszi őket a színvonalon maradni és kiállítani az összehasonlítást a szervezendő tan-folyam úján magasabb képzettséget nyert újabb nemzedékekkel is, de arra is van eset és adat elég, hogy elmé-leti képzettség hiányában a korral nem haladva, a színvonalon annyira alul maradtak hogy legkevésbé sem számíthatók azon egyének közé, kik a jó rendezett közigazgatás gépezetébe illeszthetők lennének.

Legkevésbé sem állítjuk azt sem, hogy a magasabb qualificatio által kizárólag fog a jegyzői kar hivatottabb egyénekre szert tenni, hanem igen nyerni fog mindenesetre, azáltal, hogy a nagyobb képzettség — nagyobbfokú

TÁRCSA.

Két csillag.

Az ősz, de életerős, piros arcú, hatalmas testalkatu. költői kedélyű s ennek dacára nőgyűlölő hírében álló agglegény orvos, kinek arcját a homlokán látható se-hely férfiasan széppé tévé, amint a vere-dán szivarozgatva a csillagdus eget szem-léltük, hosszas hallgatás után, így kezdett beszélni.

»Szeretem a szép nyári éjszakát, s ha tehelem és nem érzem magam oly különös rosszul, mint ma, barangolni megyek erdő hegyvölgyön át. Élvezem a természet fen-séges álmának csendjét, vagy hallgatom a futó szellő halk zizzenését. Gyönyörködöm a végtelen ürben ragyogó csillag milliárd s a sötét harmatos fűben meghuzódó pa-rányi János bogárka villanyos fényében egy-aránt. Mert mind a keitő hatalmas Iste-nünk létére vall, a ragyogó csillagsereg s az egyszerű kis rovar. A csillagok kápráz-

tató nagyszerűsége eszembe juttatja, mily nagy a mindenség Urának ereje és bölcsesége mely a számtalan égi testet pályáján ve-zérli s ennek dacára gondját az utolsó féregre is kiterjeszti.

Ilyenkor elmerengek s egy régi tör-ténetre emlékezem szüntelen mely gyó-gyithatlan sebet ütött szivemen.

Elmondom most önnek ifju barátom, s azon állítását talán megcáfolom, hogy: «sirig tartó igaz szerelem ép úgy nincs, mint nem létezhet oly megfoghatlan ese-mény melyet a tudomány segélyével meg-magyarázni ne lehetne.»

Egyszersmind felelet lesz e történel ama kérdésére is, melyet a homlokomon látható sebhely eredete iránt intézett egy-szer hozzám.

Meglepett az orvos szokatlan nyíltsága s az a lázas izgatottság, melylyel szavait kiejtő. Láttam mint tagadnak ki homlokán s rövid erős nyakán az erek, mikor inkább önmagához mint hozzám intézve szavait, folytatá:

•Kitörölhetetlen ezen eset emlékeze-temből miként el nem enyészthető e seb-hely homlokomról . . .

Most ősz hajam akkor sötét, fekete volt, ajkimon örök mosoly, derű honom Ifju valék tele életkedvvel és a hivatásom iránti előszeretettel. A komoly tanulmány időmet annyira igénybe vette hogy reá sem értem arra az érzelemre, melyből ön azt mondja: mámor, rózsairat, részegítő ital, rövid ideig tart s elpárolog hamar- — szoval nem értem rá a szerelemre.

Tanulmányaimat befejeztem bővebb tapasztalatot szerezni külföldre men-tem hon: an épen hazatérőben voltam, midőn egyik nagyobb városban este, 7 órától másnap reggel 10 óráig kellett vá-rakoznom a hazám felé induló vonatra. Untam magam, időmet eltölteni színházba mentem, ott láttam azután meg azt a le-ányt, kit nem feledtem el soha többé!

Idősebb nővel alsó páholybaq volt e tünemény, kinek arcza hamvas piája volt, homlokán fenség magasztos haj honolt és két éj szeme szeliden csillogott, mint gyé-mánt tüze kápráztatott alakja cédrus karsu termete mint hó fehér volt piczinyke két keze, egyszerű világos estélyi öltözéke s hajában kis virág volt éke. Nem folytatom e leirást tovább, de annyit monlhatok, szép volt e leány mint mennyben az angyalok,

szelemleni intelligenciát foglal magában melynek következménye az, hogy egyes esetleges kivételekből eltekintve az illetők hivatásuk felfogásában és teljesítésében nagyobb ambíciót, öntudatos működést, szilárd és jellemes tevékenységet fognak kifejteni, mely által életre fogják ébresztetni a törvény holt betűit, és megvalósítani azon feladatot, mely nekik a községek viszonyainak rendezésében oly sokoldalú és tág tért nyújt.

Azon anyagi előnyök, melynek most a létért való küzdelem nehéz harcában, eléggé kecsegtetővé teszik az állandóság jellenyével bíró jegyzői állást és minden a a kvalifikált egyénekben sincs legkevésbé hiány bátran lehet állítani azt, hogy a szervezendő tanfolyamok és ennek feltételét kepező magasabb képesítés által a jegyzői kar oly egyénekké fog gyarapodni, kik nemcsak a kötelesség teljesítés, hanem szellemi fölényüknek gyarapodására és közhasznú tevékenységet fognak öntudatosan és lelkiismeretesen kifejteni, a mely téren nálunk oly sok alkalom van az üdvös és hazafias szellemben működő cselekvésre.

Altorego.

H I R E K.

— Kinevezés. Ő felsége, a király Sebestyén Béla a szarvasi járásbíró volt aljegyzőjét, a szegszárdi kir. törvényszékhez albirónak nevezte ki.

— A megyei közigazgatási bizottság szeptember havi rendes ülését folyó hó 3-án tartja meg.

— A békés csabai állandó sorozó bizottság f. hó 11-dikén fog egybegyülni és működni.

— Táncmulatság. A szarvasi izraelita ifjuság tegnap Schiff Adolf nyugalomba vonult tanító javára érdemeinek méltatásául táncmulatságot tartott. Az ünnepély lefolyásáról lapunk jövő számában számolunk be.

— A vármegye őszi rendes közgyűlése szeptember hó 17-én és következő napjain fog megtartatni.

— Választás. Korcsok János helybeli városi tisztviselő Endrőd községe szótöbbséggel II-od jegyzőjévé választotta.

— Táncztanítás. Ifj. Roszjarovicz János táncztanító a Polgári-Kör helyiségében f. hó 1-től kezdve december 31-éig kedd és péntek kivételével minden este 7—9-javasárnapokon pedig 7—11 óráig táncztanítást tart.

— Népmulatság. A besorozott ujonczok f. hó 9-én a városi bérház parkjában táncmulatságot tartanak.

— Rendőri hírek. Folyó hó 28-án Szabó István kereskedő segéd Réthy Sándor szarvasi kereskedő üzletéből 40 frt értékű nyers kávét ellopott, f. hó 30 és 31 közötti éjjelen a rendőri őrszolgák által három szarvasi illetőségű csizmadia iparos fogatott el, kik a környékbeli szőlőkben éjnek idején többször kijártak s ott nagy károkat okoztak. Megbüntetés végett a kir. járásbíróhoz mindannyian átadattak.

— Esküvő. Jeszenszky József községi tisztviselő f. hó 8-án vezeti oltárhoz Kisskőrösön Marcsek Etel kisasszony, okl. özvónót, Marcsek István helybeli lakos bájos és kedves leányát.

— Kinevezés. A kultusz minister Zvarinyi Lajos kisujszállási főgymnásiumi tanárt, városunk fiát, a soproni ág. ev. fő-

gymnásiumhoz rendes rajztanárrá nevezte ki.

— A budapesti tudományegyetemen tegnap kezdődtek meg a beiratások s tartanak azok szeptember hó 12-éig.

— A 15 éven alóli gyermekek nyilvános helytől való távoltartása tárgyában alkotott vármegyei szabályrendelet 30 nap leletével életbe lép.

— A millenárius kiállításra a bejelentési ivatek a békésmegyei kiállítók között a napokban osztották ki, mely a határidőn belől rendeltetési helyére küldendő.

— A szentesi országos folyó hó 15. 16. és 17-én tartatik meg.

— 25 éves jubileum. Bánhegyi István királyi tanfelügyelőnek a hivatalában eltöltött 25 éves szolgálata alkalmából ritka ovációkat rendeznek Békés-Gyulán. A békésmegyei általános tanítóegylet gyűlést tart, melyre az ünnepeltet meghívják az egylet és a megyei tanítóegylet nevében. Vady József egyleti főjegyző mond hozzá üdvözlőbeszédét s ugyancsak ő nyújtja át a békésmegyei tanítók emléktárgyát. Az ünnepély szept. 27-én a megyei székházban lesz.

— Páratlan humor. Kassán két szerkesztő. Ries Lajos és Ladomérszky Gyula régóta torzsalkodtak egymás ellen. Im már számtalanszor lenyiltterezték egymást a legválogatottabb goromba kifejezésekkel, a melyek hallatára elpirulna bármelyik kanásza az országnak. Ujabban Reis Lajos, hogy egy kis változatosságot hozzon a nyilttéri diskurálásba, lapjában a következő nyilatkozatnak ad helyet:

Kinyiltkozgatás.

Én, Ladomérszky Gyulát, az Abauj-Kassai-Közlöny felelős szerkesztőjét, ezen ünnepélyesen megvetem.

Kassa, 1894, augusztus 30.

C'orba Gyula,
12. sz. hordár.

A függöny felvonására megadák a jelt a közönség az előadásra figyelt de csak öt néztem szüntelen s szívem atjarta egy kejes édes érzélem azt hiszem az ébredő szerelem! . . .

Mintegy álomból riadtam fel hirtelen midőn a színházban levő emberek tömegén ez egyszavú százhangon rivalt veszkialtás zugott rémesen: tűz! tűz!

A színpad függőnye egy perc alatt a lángok martaléka lőn s kétségbeesés látszott minden arczon, meyen kevéssel előbb derű öröm ült. Láttam mint akart az ismeretlen szép leány kisietni páholya ajtaján mely azonban sehogy sem engedett mert kifelé nyilt s előtte a folyosó tolongott agg, ifju férfi nő és gyerek.

Ekkor én páholyig hatoltam s korlátján egy pillanat alatt átugrottam. Vállamat az ajtónak feszítém az recsegett tört és végre engedett kinyilt s ekkor karjaimra véve az alélt szép gyermeket, a tömeg közl előre törtem, míg egy mellékfolyósóra értem a leányka társnője nyomon követél léptem. Már csaknem megközelitem a kijáratot midőn hatalmas fenyőgerenda megazenesedve alabukott — kedves terhemet

erte volna, de feltartá karom, roppanva tört a szenes fa ketté s megsebzé, s egész életemre megjegyzé homlokom. Elszédültem de csakhamar letörlem arcomra lecsorgó vérem, s a kijárat végéhez értem, hol egy bámész bérkocsis állott épen kinek kocsijába segítém kis tündéremet, kit társnője a kocsiba szintén követett. Ő köszönetet rebegve bucsut intett felém, s csakhamar eltűnt szemem elől a drága tünemény.

Másnap hazámba utatnam nem feledve őt, a színházbeli ismeretlen szép nőt.

II.

Fél év mult el az esemény után járásorvossá neveztek ki idegen helyre. Első látogatásomat Bárdfalvy grófnal tettem, hol az elhunyt öreg orvos utóda lettem.

Amint az inas az elfogadó terembe vezetett a gróf nyájasan fogadott, azonnal leültetett. — Darabig köznapi dolgokról folyt a beszéd, midőn egy hölgy jött be, kinek a gróf megfogva kezét, engem azonnal bemutatott.

Egymásra néztünk . . szédülni kezdett fejem! . . e nő a grófleánya volt megmentett színházi ismeretletem.

III.

Ezután egy köznapi történet következett: rangtalan ember főrangú nőt szeretett. Igen, én imádtam őt, hisz lelke tiszta volt, mint lilium, átlátszó verőfény derült szép napon. Sokáig titkolám, végre bevallám neki szerelmemet s ő suttogva mondá hogy viszont szeret.

Nem bocsátkozom részletekbe boldogok voltunk, találkoztunk sokszor. Légyárakat építettünk szerelmesek szokásaként.

De vége lett a szép álmoknak,

A gróf rosszul érzé magát, hivatott megjelentem s miután szerezet rendeltem a kertben sétáló löbbi családtaghoz mentem. — Ő is ott volt anyja testvérei s több ismerőseivel. Vele sétáltam, kissé hátra maradtunk. Este volt csillagdus ég nézett le reánk s mi magunknak két csillagot választánk.

Hallkan mondám: addig fogom szeretni őt, míg az általam választott csillag ragyogni fog. Ő megszorítá kezemet, s egy másik égi testre mutatva hasonló valloást teti.

Most arra kíváncsiak Kassán, hogy Ladomérszky viszont kivel fogja Ries Lajost megvettetni?

— **Állatszallitmányok utiránya.** Többször előfordult hogy magyar ekszportörök kénytelenek voltak feladott állatküldeményeiket visszatartani és másfelé irányítani. A földmivelési miniszter ennél fogva rendeletileg megengedte azt, hogy a feladó ha utnn levő küldeményét másfelé irányítson. A földmivelési miniszter ennél fogva rendeletileg megengedte azt, hogy a feladó ha uton levő küldeményét másfelé akarja irányítani kérelmezhesse az illető állomásfőnöknél a szállitmány visszatartatását hogy így időt nyerhessen a marhalevél utirányának helyreigazítására. A földmivelésügyi miniszternek ezt a rendeletét, mely természetesen csak Magyarországra és csak a magyar vasutnak szól, szeptember 16-án egy közös igazgatói konferencia fogja tárgyalni Tatra-Füreden, hogy az osztrák vasutak is analóg eljárást tanusítsanak, mert épen a nemzetközi forgalomban voltak szükségesek ilyen utirány-változtatások, melyeknek keresztülvitele azonban igen nagy nehézségekbe ütközött.

— **Sertések itatása a vasutakon.** Miatán többször megtörtént, hogy a vasutakon szállított sertések közül itatás elmulasztása miatt, nagyon sok elhullott, a kereskedelmi miniszter rendeletet adott a vasuti állomásoknak, hogy a szükséghez képest mindenütt itassák és locsolják a sertéseket, különben a kárt a mulasztó közegeknek kell megtéríteni.

— **Egyéves önkéntesek vizsgálata.** A közös hadügyminiszterium legközelebb változtatásokat fog tenni az egyéves önkéntesek vizsgálati rendjén. Ugyanis azok, akik nem tettek érettségi vizsgálatot, eddig csak olyan városokban tehettek egyéves önkéntesi vizsgálatot, ahol hadosztálypa-

rancsnokság van, ezenul mindenütt, a hol gimnázium van, letehetik az önkéntesi vizsgát. Ujabb változás lesz az is, hogy ezenul a vizsgáló biztosokat a katonai és politikai hatóságok fogják kijelölni. Azokat a jelölteket, a kik egy tárgyból elbuknak, ezenul három hónap mulva javítóvizsgára bocsájtják, akik több tárgyból buknek el, azok csak egy év mulva ismételtetik a vizsgát.

SZINÉSZET.

Augusztus hó 4-én a körünkben időző szintársulat a »Dolovai Nábob Leánya« című 5 felvonásos színművet adta elő, a színlapszerint »itt először« tényleg azonban másodszer, miután a mult évben is volt alkalmunk ugyanezen szintársulat előadásában élvezni Herczeg Ferencz emegyönyörű nyelvezetű, gazdag cselekvényű színművét. A darabot ügyes bonyodalma' váratlan fordulatai remek jellemfestései és mesterileg rendezett helyzetei teszik kedvessé. Még élénk emlékezetünkben van Szilágyi Vilmos tavalyi alakítása ki Tarján fohadnagyot oly művészileg adta elő. Az ember nehezen tud egy-egy jobb alakítást elfeledni, de azért élvezettel hallgattuk végig Halasi Béla előadását is, ki e nehézségben szintén megérdemelte közönség tapsait. Halasi sokoldalú, tehetséges színész, kit mindig szívesen látunk a színpadon. N. Bogroghi Lina, mint Job Vilma szépen fejtette meg feladatát s természetesen, átértzett játékával ez alkalommal is kitűnt. Károlyi Bözsike (Szentirmayné) első felléptéve megnyerte a közönség rokonszenvét s érdeklődéssel várjuk további működését. R

Nagy Gyula (Biliczky Maroth herczeg) kedvesen játszotta el, különben is igen hálás szerepét. Demény Albert (Szentirmay, huszárszázados) Delli Lajos (Loránt hadnagy) és Győző Lajos (Merlin báró) szinten jó alakítást nyújtottak.

Csütörtökön augusztus 30-án a színlapok »A madarász« című operettet jeleztek, később azonban megjelent egy másik színlap, mely tudatta a közönséggel, hogy Serfőzy Etelka hirtelen rekedése miatt a hirdetett darab helyett Planquette Róbert szép zenéjű regényes operetteje a »Rip Van Vinkle« fog előadni. Az előadás folyamán meggyőződünk róla, hogy nem csak Serfőzy Etelka, hanem a társulat több más tagját is rekedtség lepte meg. Különösen észre volt vehető e kellemetlen vendég Ottinger Aranka énekénél; az utolsó felvonásban azonban már eltűnt hangjának fátyolozottsága. Viola József (Rip Van Vinkle) szintén rekedtséggel küzdött. Mint értesültünk ez általános rekedésért a »Madarász« énekpróbája okozta, mely egy befűtött helyiségben tartatott meg. Halasi Mariska és Béranek Misike gyermekszereplők jelenetét a közönség tapsal jutalmazta meg.

Pénteken, augusztus 31-en Csiky Gergelytől »A Nagymama« című vígjáték került sorra. Csikynek ezen jó ízű humorral megírt vígjátéka melyben drámai jelenetek sem hiányoznak mindvégig lebirta kötni figyelmünket. A darab igen csattanósan végződik amennyiben nem kevesebb mint négy pár jutt kisebb-nagyobb viszontagság után a házasság révébe. N. Bodroghy Lina mint Mártha átértzett játékával nem egy helyen könyekre fakasztotta a gyengébb szívűeket, O. Kiss Julia szeretetreméltó nagymama volt. Halasi Béla (Kálmán) Delli Lajos (Ernö) és R. Nagy Gyula (koszta) megfelelték szerepeiknek. Károlyi Bözsike (Piroska) alakításában sem találtunk semmi hibát Győző Lajos az indulatos nyugalmazott ezredes a szerephez illő temperamentummal játszotta el. Legjobban mulattatott bennünket Nyitrai Sandor (Todorka Szilárd) és Timárné Róza (Lanya Seraphiné) kiknek jelenetei kacajra fakasztották a közönséget. Kár, hogy Timárné saját maga is nevetni szokot alakításain a mi sokat levon azoknak mivélességéből.

Csipa.

E perczben anyja a grófné állott előttünk. Büszke szigoru arcu, haragtól volt sápadt, s halkán, hogy csak én s leánya halljuk szolt: »Orvos ur! néhány nap után figyelemmel kísérem önt s leányomat!

Többet nem szólok eddigi szives fáradozását köszönöm jutalmárol később gondoskodom: jó éjti!»

Villám csapott te az egből!

IV.

Másnap két levelet kaptam egyikhöz ötven darab arany volt mellékelve s a grófnő által irt ezen sorokat tartalmazá:

«Orvos ur!

Leányom megmentése s orvosi fáradozásai jutalmául fogadja e csekély öszszegget szívesen

Bardfalvy grófnétől.»

A másik levélke reszkető kezekkel írott e szavakból állott:

»Ne feledjen! Mig csillagunk ragyogni fog, hű maradok. Nandine.»

V.

Elulaztam messze tőlök, nem tudva

feledni soha őt. Ha szép este volt, mint akkor. . . bolyongni mentem, csilagainkat néztem. Egy napon a Nandine által választott csillagot hiába kerestem szememmel, nem volt sehol, eltűnt. Másnap olvastam, hogy Bardfalvy Nandine meghalt» ...

Az orvos elhallgatott.

Néhány perc mulva kérdezem tőle s,, az ön csillaga melyik?»

Az ott balra a fiastyuktól s felmutatott az égre, de halvány lett' arca elváltozott s reszkető hankon folytatta: ott, ott . . . most tűnt el a semmiségbe!» . . .

Az orvos rosszul lett. Későre távoztam tőle s másnap reggel azzal a hírrel értesztettek fel hogy éjjel a szegényt szívszélhűdés érte.

Óh ez anyagias világban' is van sirig tartó szerelem; s az emberi ész bármennyit kutasson tudjon: lesznek előtte mind a végezetig megmagyarázhatlan események.

* CSARNOK *

Emlékszel-e?

Emlékszel-e még szíved angyala, milyen kegyetlenül adáz küzdelmet kellett vívunk a sors ellen, míg a révparthoz, e nyugalomhoz érhattünk; s hogy az élet, ez örökké háborgó tenger, a veszedelmek mennvi szinte hihetetlen sorába ragadt bennünket hogy megedzzen, megtisztítson s megtanítson a boldogságot igazán becsülni és élvezni tudni? Olyan nevezhetetlen édes ör-

és látnád most lelkemben azon keserű dolgokra emlékezésnél.

Midőn szüleid meglagadák tőlem kezdet s midőn az elutazásra még azon eset közebe jött, miből én azt következtethetem hogy hűtlen lettél, megcsaltál, hogy kigúnyoltad, kijátszottad, lábbal tiportad az én forró, nagyon forró szerelmemet felébredt bennem a sértett büszkeség és dacz, küzdve a szerelemmel és elindultam a világba; elutaztam, mert másként nem bírtam volna ki a csalódást, éreztem, hogy még csalódásom után sem tudok bűvös lényedtől szabadulni, hogy megőrjít közelléted vagy örült teltre ragad fellobbanásom, szilaj vérem.

Elindultam, hogy komoly, pihenésnélküli, szervezetelemet fölemlesztő tanulásban keressek vigasztalást.

Tanultam félévig lázas gyötrő szorgalommal. Nem enyhültem.

Akkor az élvezetek forgatagába dobtam magam. Felkerestem a világ legszebb legszenvedélyesebb hölgyeit sóvárgó vágygal és tüsszel mélyedtem társaságukba, hogy elfelejtsem arcod elégjek szemök őrlő tüzeiben, szenvedélyök gyilkos mámorában. Hasztalan feledni nem tudtalak.

Szemök tüzeiben a te kedves — idegeimet megreszkeltető szivem hurjait rezgésbe s zajgó véreimet lázbahozó szemvilanásodat véltem látni, ajkaid sovár mámorában édes ajkid eragadó, üdvözítő kéjét véltem élvezni.

De ez sem tartot soká. Új gyönyört, kéjt kerestem hajhásztam lázasan.

Udvaroltam szép asszonyoknak a hévvel adtam a szemök villámitól, kecsék bájától megbódultat és midőn meghódolva, karjait ölelésre ajkaidat csókra nyújtják megvetéssel fordultam el.

Bomlottak az asszonyok látva, hogy el nem tudnak kabítani. Csábító lényük összes varázsát összeszedve igyekeztek meghódítani, csak azért hogy azután mint legyőzött jót mulassanak és én utálatlaltal, a bosszu édes utálatával fordultam el tőlök. Olyan édesen vad kéj, mondhatlan gyönyör járta át ilyenkor ereimet, midőn láttam, hogy szenvednek, gyötrődnek szerelmök fájdalmában én miattam, mert a szenvedőkben is téged láttalak.

És újra kinzolt a csalódás láza, sajgó szivem támolygott agyam az emésztő idegfeszítő kinok miatt. Kimerültem az átvirrasztott éjszakáktól, a fáradságtól s pihenni még sem tudtam.

Agyamha feküdvé megjelent arcod meg érted adott és általad eldobott életem hű forró szerelmem feldult szétmarczangol, lelkem délibábként szétfoslott üdvöm s ilyenkor az örület környezelt éj közepén mint megbomlott vad futottam a zajba a zene és bor felejtést adó mámorában.

Nem tudtalak feledni. Oh! a feledni nem tudás volt ekkor életem pokla a pokol örökélete!

Mint elkárhozott lélek fetrengve az emlékezet kínai között gyötrődve kérdeztem: mikor lesz vége az emlékezetnek? S azt dalolta a madár azt susogta a szellő, azt mondták a csillagok: soha! soha!

Meguntam az életet, kerestem a halált. A vészekbe rohantam roppant kinomban. Összetűztem kikötöttem a kívül lehetett, és a szerencse átkozott kezével, csodálatosan megvédett. Kard nom csapott golyó nem talál halálosan.

Gyáván, önfeledten, elkeseredten önkézüleg akartam eldobni magamtól életem e megtépett, elnyűtt rongyot! Nem sikerült.

Mintba megletem volna igazve nem fogott rajtam semmi, futott előlem az a mi után sóvárogtam már: a halál!

Tengeren utaztomban elsülyedt — összeütközés miatt — hajónak 100 ember közül ötöt mentettek meg, s az öt közt voltam én, hogy tovább, hogy végtelenül, szenvedjem csalódott életem rettentően égető kinjait.

Végre kifáradtam. Erőm elhagyott de a sziv csak zugott, csak rombolt örületesen. Szüvedéseim nehéz viharában kis enyhületet kedves hugom, — bizalmas barátod, — levele adott. Leírta a ti szenvedéseket értem, a te fájdalmadat sorvadásodat szüleid tagadó válassza és félreértésünk miatt. S én nem bíhettem. Jó, nagyon nagyon szerető is miattam aggodó édes anyám hazacsábító szavát véltem a tudósításokban rejleni mivel semmi könyörgés re nem bírhatott a hazatérésre.

Hánem egyszer, épen ma két éve kaptam testvéremtől egy levelet, melynek hangja merész és őszinte hangjának, megdöbbenő igazsága úgy szurta metszette szivemet, az egyszerű tény meggyőződött, hogy hűség szilárd volt eddig is, szerelmed szived értém égett. Oh angyalom, úgy zakatolt úgy háborgott lelkem a fájdalom oly tépő kezekkel soha nem markolt: szivembe, mint mikor megtudtam e levélből, hogy már napjaid talán csak óráid vannak még a földi életből.

Feszülő idegekkel bontám fel a testvérem leveléhez mellékelt levélkédet, a mely azon életem visszaadó és agyonsújtó szivemet felemelő elragadó ujjabb, kinzóbb gyötrelmekkel eltöltő, lelkemből végső lehelletemig pár sorodat foglalja magában: »Meghalok kedvesem miattad! . . . érted . . . utánad! Bocsáss meg!«

Egy-egy pillanat alatt a legüdvözítőbb és legpokolibb érzelmek száguldtak át agyamon szivemen ereimben. — Az enyém tehát újra . . . és még sem lehet enyém mert eljegyezte a halál! . . . Szeretett rendületlenül és . . . és ostoba féltékenységgem a szenvedések hullámainak sziklájához sujtot, mozdulhatatlanul hova a kinok-sassa jár el lényemet fölemlesztetni . . .

Oh de iszonyu volt ez!

Feledtem szenvedést sérelmet mindent. Rohanva utaztam haza, — hozzád, hogy személyesen vigyem el megbocsájtó és bocsánatodért esdő kérésemet . . . S midőn elmentem hozzátok szüleid tagadó válaszukat visszavonva könnyes szemekkel mutatták meg szabad ajtaját.

— Midőn édes szerelmem! beléptem hozzád kivilant láva-szemedből a tűz, amely örökösen lehüvölve tartá lelkemet, melyet hi képzeltem is, varázs-álomba ringatá lelkemet a szerelem kedves pirja szökött hó fehér arcodra s mikor a különböző érzelmek mondhatatlan vegyületét mzgába foglaló szerelmet csalódást örömet

fájdalmat szemrehányást és megbocsájtást egyesítő kiáltással keblemre borultál megállt gondolatom csak vérem száguldott örült gyorsasággal nem éreztem, nem tudtam mást csak azt, hogy enyém vagy, az enyém pihen keblemen s egy tiszta égő ajk, az ajkamon.

Ah, milyen szép voltál! . . . A felindulástól alig-alig tudtunk szólani csak szorítottuk egymás kezét, csak néztünk egymás szeméibe égtünk egymás szemének lángjában!

Emlékszel? milyen édes gyönyört adott aztán a naponkinti séta, melyet te mint lábadozó beteg tettél meg, elmondva szenvedéseidet.

Mennyire megnyugtató tudat, hogy az enyém vagy édes boldogságom! mindörökre Elzugott szivemben a vihar, — most nyugodt minden kisütött a bizdogító szeretet éltető sugára. A zavartalanul haladó sajkást vidám csicsergéssel, éltető dallal övezi szavad, szerelmed csókjaid kárpótolnak a kiállott kinokért a küzdelmek meg czéloztak izmait, akarat erőmet meglisztitották és fölemelték Istenhez általad szerelmed által lelkemet! Oh, mert:

»A szerelém mindent pótol s a szerelmet

Nem pótolja semmi!«

CZÁR.

Felelős szerkesztő: Mihálfijózsef

Kiadó: Sápsszky János.

4441 szám.

ikt. 94.

Pályázati hirdetés.

Békésvármegyéhez tartozó Szarvas nagyközségben az eredetileg 400 frt évi készpénzfizetéssel, mely azonban a képviselő testület által f. hó 11-én 149 számú határozattal a törvényhatóság jóváhagyása reményében további 100 frttal fölemeltetett — valamint magán gyakorlat után a szabályrendeletileg megállapított dijaknak szedhetési jogával javadalmozott második községi állatorvosi állás lemondás folytán üresedésbe jövén annak betöltése céljából ezennel pályázatot hirdetek.

Fölhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajlják, hogy kellően fölszerelt kérvényeiket folyó évi október 3-ig hozzám benyujtsák.

A választás f. é. október 4-én d. u. 3 órakor fog Szarvas község házában megtartatni.

Szarvason, 1894. augusztus hó 30-án.

Krcsmárik

főszolgabíró.